

УТВРЂИВАЊЕ ЦАРИНСКЕ ВРЕДНОСТИ ЗА ПОНОВНО УВЕЗЕНУ РОБУ ПОСЛЕ ПАСИВНОГ ОПЛЕМЕЊИВАЊА

Одредбама чл. 176. до 180. Царинског закона прописано је спровођење поступка пасивног оплемењивања, а у оквиру тога, чланом 178. став 3, прописан је начин утврђивања царинске вредности за привремено извезену робу, односно робу стављену у поступак пасивног оплемењивања и царинске вредности за добијене производе, односно производе настале као резултат процеса оплемењивања.

Методи царинског вредновања прописани су по хијерахиском редоследу примене што треба имати у виду и када се ради о овој врсти поступка. Полазећи од основног принципа царинског вредновања, да се, кад год су услови из члана 39. Царинског закона испуњени, за основ узима трансакцијска цена као цена по којој је роба продата за извоз у нашу земљу, то и у овом случају појму „продаје” треба дати најшири смисао и код поновног увоза тзв. добијених производа царинску вредност треба утврдити на основу члана 39. став 1. и члана 46. став 1. тачка 2. алинеја 1. Царинског закона узетих заједно.

То практично значи да царинску вредност добијених производа чини укупна вредност која се плаћа извршиоцу процеса оплемењивања у иностранству (члан 39. став 1. Царинског закона) увећана за вредност материјала, компоненти, делова и сл. садржаних у добијеном производу или употребљених у процесу производње, а које је испоручио купац -лице које је привремено извезло робу на оплемењивање (члан 46. став 1. тачка 2. алинеја 1. Царинског закона).

Наравно, у царинску вредност треба урачунати и друге трошкове из члана 46. Царинског закона уколико су настали, а нису урачунати у вредност робе.

Сходно наведеном, вредност привремено извезене робе, у поступку привременог извоза, утврђује се аналогно одредбама Царинског закона које се односе на утврђивање царинске вредности робе која се увози, а приликом увоза робе са пасивног оплемењивања вредност привремено извезене робе утврђује се у складу са чланом 46. став 1. тачка 2. алинеја 1. Царинског закона, имајући у виду утврђену вредност код привременог извоза. Ако на такав начин не може да се утврди, вредност привремено извезене робе ће представљати разлика између царинске вредности добијених производа (утврђене применом чл. 40, 41, 43, 44. или 45. Царинског закона) и трошкова оплемењивања.

Ако је износ увозних дажбина обрачунат за добијене производе, у смислу става 1. члана 178. Царинског закона, мањи од износа увозних дажбина обрачунатих за привремено извезену робу, увозне дажбине се обрачунавају на трошкове оплемењивања, односно на вредност извршене обраде робе, укључујући њену монтажу, склапање и уградњу у другу робу, као и вредност материјала употребљеног у те сврхе и других трошкова из члана 46. тог закона.

За утврђивање царинске вредности и привремено извезене робе и добијеног производа, користи се курс за прерачунавање стране валуте у динаре важећи на дан прихватања декларације за стављање добијених производа у слободан промет.